

DOI: 10.31866/2616-745X.10.2022.269477

УДК 339.92:339.564(477)

ПРІОРИТЕТИ ЕКОНОМІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ

Надоленко Геннадій Олексійович

*Надзвичайний і Повноважний Посол України,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6342-452X>,
e-mail: Nadolenskoh@yahoo.com,
Дипломатична академія України
імені Геннадія Удовенка при МЗС України,
вул. Велика Житомирська, 2, Київ, Україна, 01001*

Надіслано:

27.05.2022

Рецензовано:

07.06.2022

Прийнято:

15.07.2022

Для цитування:

Надоленко, Г. О. (2022). Пріоритети економізації української дипломатії. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, (10), 35–46. doi: <https://doi.org/10.31866/2616-745X.10.2022.269477>.

Останні роки у зовнішньополітичних та економічних відносинах України позначилися докорінними змінами, які загострили проблему розширення ринків збуту для українського експорту. Політика «національного егоїзму» економічно розвинутих країн призводить до нарощування із року в рік нетарифних бар'єрів, а торговельні суперечки між глобальними акторами створюють турбулентність на залежних і дуже мінливих ринках країн, що розвиваються. Поліпшення комерційних та економічних відносин між державами сьогодні перебуває у центрі дипломатичних інтересів і обумовлює питання економізації зовнішньої політики для сприяння створенню недискримінаційного середовища для українського бізнесу. Метою статті є визначення пріоритетних цілей та напрямків економізації зовнішньої політики України на тлі сучасних світових тенденцій. Потенціал міжнародної торгівлі і транскордонне розташування дозволяють Україні розвивати євразійське, євроатлантичне та південно-східне зовнішньоекономічне партнерство. Методологічним підґрунтям дослідження стало використання міждисциплінарного поєднання низки підходів, інтегрованих з теорією та практикою економізації дипломатії з опорою на загальнонаукові методи аналізу і синтезу, контекстуального аналізу та узагальнення. Зроблено висновки, що міжнародна політика держави щодо інших країн світу визначається головним чином торговельно-економічними інтересами, які

є рушійною силою для розвитку економічної дипломатії. Пріоритетними цілями економізації зовнішньої політики є сприяння залученню інвестицій та стимулювання розвитку плацдармів для українського капіталу на зовнішніх ринках, розвитку трансферу сучасних технологій і знань до національної економіки.

Ключові слова: економічна дипломатія; економізація зовнішньої політики; експорт; залучення інвестицій.

Вступ

Протягом останніх років у зовнішньополітичних та економічних відносинах України відбулись докорінні зміни, які загострили проблему розширення ринків збуту для українського експорту. Незважаючи на значні успіхи у зовнішньоекономічній політиці, зокрема, відкриття в рамках ЗВТ великих ринків ЄС, Канади, Ізраїлю, приєднання до Регіональної конвенції Пан-Євро-Мед тощо, наша країна продовжувала демонструвати від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі, зокрема в допандемійному 2019 році – 3,7 млрд дол. США. На дуже низькому рівні залишається і приплив прямих іноземних інвестицій, який у 2020 році склав 5,86 млрд дол., тоді як у сусідній Польщі цей показник становить понад 13 млрд щорічно.

Політика «національного егоїзму» економічно розвинутих країн призводить до нарощування із року в рік нетарифних бар'єрів, а торговельні суперечки між глобальними акторами створюють турбулентність на залежних і дуже мінливих ринках країн, що розвиваються. Серйозним викликом для багатьох українських експортерів стане невдовзі і європейська Зелена угода (Green deal), яка передбачає карбонове коригування імпорту, що неодмінно призведе до додаткових обмежень для країн, які не встигатимуть за енергетичною модернізацією ЄС.

За таких умов перед зовнішньополітичним відомством актуальним постає питання економізації зовнішньої політики не лише з метою культивування іміджу нашої країни і розвитку відносин з іноземними економічними агентами, але й для сприяння створенню недискримінаційного середовища для українських операторів на міжнародних ринках.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

До фундаментальних робіт у сфері економічної дипломатії можна віднести праці професорів Лондонської школи економічних та політичних наук Н.Бейна і С.Вулкока (Bayne and Woolcock, 2011), М.Окано-Хейманс (Okano-Heijmans, 2011; 2012) (Інститут міжнародних відносин Клінгендаля),

П. Берджейк, М. Якоп, Дж. Меліссен (Bergeijk, 2009; Bergeijk, Okano-Heijmans, Melissen eds., 2011), Дж. Мілс (Mills, 2013) та інші.

Питаннями економізації дипломатії та практичними аспектами їх застосування серед українських вчених займалися О. Шаров (2015), К. Фліссак (2013), В. Вергунн (2008), О. Білорус (2016), Н. Татаренко (2015).

Суттєву емпіричну базу для наукових досліджень і практичних перетворень створюють опитування населення й експертів щодо пріоритетів та якості зовнішньої політики, серед яких варто відзначити аналітичні проекти Інституту світової політики та центру «Нова Європа» (<http://neweurope.org.ua/analitika-2/>) і щорічні огляди ГО «Рада зовнішньої політики «Українська призма»» за підтримки Фонду ім. Ф.Еберта (<http://prismua.org/>).

Формулювання цілей статті

Метою цієї статті є визначення пріоритетних цілей та напрямків економізації зовнішньої політики України на тлі сучасних світових тенденцій.

Виклад основного матеріалу

Останнім часом поліпшення комерційних та економічних відносин між державами перебуває у центрі дипломатичних інтересів. Основні причини економізації дипломатії, які витікають з її історичного економічного коріння, полягають у тому, що у більшості розвинених країн частка зовнішньої торгівлі у ВВП постійно зростає. У зв'язку із цим відбувається безперервний процес здійснення економічних реформ, переорієнтації на ринки, які зростають швидкими темпами, зміцнення експорту та залучення інвестицій. Поряд із внутрішніми процесами реалізовується також зовнішня політика країн щодо розширення регіональних торговельних угод із метою усунення бар'єрів для національного бізнесу в міжнародній торгівлі та інвестиційних процесах.

Україна не є винятком у цьому тренді. Станом на сьогодні визначеним пріоритетом для України є інтеграція у світове господарство та мета стати повноправним членом ЄС. Для країни це можливість прискорення технологічної модернізації, залучення інвестицій і нових надсучасних технологій, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника, переорієнтація виробництва та вихід на світові ринки. З моменту набуття чинності у 2016 р. економічної частини угоди про асоціацію (ПВЗВТ) ЄС став найбільшим торговельним партнером нашої країни, проте структура товарообігу з ним залишається незадовільною для України. В експорті до ЄС постійно збільшується частка сільськогосподарської сировини, залізних руд і концентратів, відходів харчової промисловості, соняшникової олії тощо. Поодинокі успіхи з нарощення складнішого

експорту поки що не змінюють загального сировинного характеру поставок продукції до ЄС. В імпорті з країн ЄС до України продовжують переважати високотехнологічні товари. За даними International Trade Centre (<https://exportpotential.intracen.org/en/markets>), щорічний невикористаний потенціал українського товарного експорту до ЄС сягає 9,7 млрд дол. США.

Найбільш «недоторгованими» ринками для України є також Китай та США, по відношенню до яких експортний потенціал використовується трохи більше ніж на 30 %, та ще ряд стратегічно важливих країн, де українські товари займають лише половину потенційних сегментів ринку. На рис. 1 наведений рейтинг торговельних партнерів, з якими Україна має найбільший невикористаний експортний потенціал. Зокрема, перші місця посідають Індія, Китай, Російська Федерація, Німеччина, Польща, Італія, Туреччина та ін. Найбільша різниця між потенційним та фактичним експортом у вартісному вираженні спостерігається в Індії, що залишає можливість для здійснення додаткового експорту на суму 5,8 млрд доларів США.

Україна є потужною транскордонною державою. Враховуючи потенціал міжнародної торгівлі та наше перебування на периферії трьох світових парадигм, зовнішня політика України повинна орієнтуватися на три траєкторії розвитку зовнішньоекономічного партнерства – євразійський, євроатлантичний та південно-східний напрями. Пріоритетна ціль інтеграції до ЄС повинна розглядатися як орієнтир для здійснення реформ, спрямованих на реалізацію конкурентоспроможного потенціалу та підвищення соціальних стандартів. Однак у жодному разі не повинна призвести до політики «балансування між Сходом та Заходом».

Однією із пріоритетних цілей економізації зовнішньої політики, що направлена на реалізацію економічних інтересів країни, є залучення інвестицій та стимулювання розвитку плацдармів для українського капіталу на зовнішніх ринках. За даними European business association, Індекс інвестиційної привабливості України у 2021 році знизився до найнижчого рівня (2,7 бали із 5-ти можливих) із 2013 року. Індекс економічної свободи в 2021 р. становив 56,2 (127 місце зі 178 країн), що нижче середнього показника по регіону та загальносвітового. Причиною погіршення інвестиційних настроїв та умов ведення бізнесу є аж ніяк не пандемія COVID-19, а криза судочинства, відсутність верховенства права, успіхів у боротьбі з корупцією та значний вплив тіньової економіки, а також монополізація ринків і вплив олігархічних кіл.

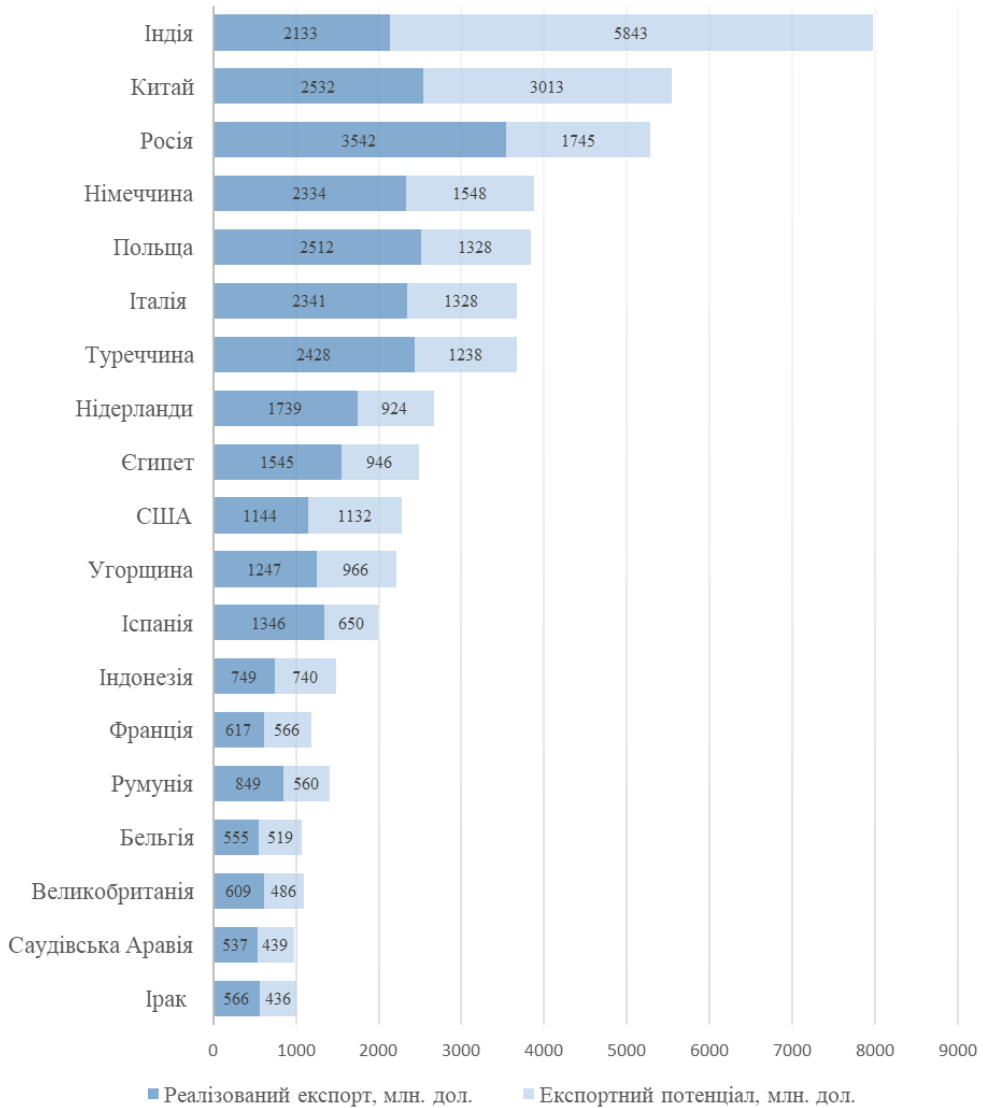

Рис. 1. Найбільш «недоторговані» ринки України за експортним потенціалом
Джерело: сформовано за даними International Trade Center.

Потужним економічним аргументом у зовнішній політиці повинні стати макроекономічна стабільність та фінансова підтримка бізнесу. Потрібно відмітити, що для можливості ефективно реалізовувати зовнішньоекономічну політику за допомогою дипломатичного інструментарію держава передусім повинна подбати про сприятливе

економічне середовище всередині країни для залучення капіталу, зокрема у високотехнологічні галузі, та нарощування експортоорієнтованого виробництва. Інакше, за наявних темпів розвитку підприємництва та інвестування в реальний сектор економіки, в Україні може скластися ситуація, коли не буде кого просувати на іноземні ринки, а інвестор і надалі з великою пересторогою відноситиметься до падаючих інвестиційних рейтингів.

Актуальним для України в контексті завдань постіндустріальної економіки є пошук нових високоефективних технологій та отримання дешевих фінансових ресурсів для стимулювання розвитку. Тому обґрунтований підхід до розробки зовнішньоекономічної стратегії обов'язково повинен враховувати відносини з міжнародними фінансово-економічними організаціями та регіональними інтеграційними угрупованнями. У світлі того, що в архітектоніці світового порядку посилюється роль регіональних та субрегіональних лідерів, необхідно відпрацьовувати механізми захисту та лобювання національного бізнесу на рівні таких угруповань, забезпечення рівноправних та недискримінаційних умов присутності на іноземних ринках, а також сприяння розвитку трансферту технологій і знань, зокрема, у структурі глобальних ланцюгів доданої вартості.

Тому питання економізації зовнішньої політики – це не лише завдання зовнішньоекономічного відомства, а системна робота і скоординована стратегія на усіх рівнях владних інституцій, що сприяє зростанню економічної могутності країни. В Україні сьогодні створена значна інституційна база, яка може ефективно займатися розвитком підприємництва, промоцією українського бізнесу, а також формуванням сприятливого клімату для іноземного капіталу. Зокрема, діють Офіс просування експорту при Міністерстві економіки України, Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі, у 2020 році відбувся рестарт Експортно-кредитного агентства, працюють ТПП України, інститут Торговельного представництва тощо. При Міністерстві закордонних справ України функціонує Рада експортерів та інвесторів, яка акумулює понад 60 представників галузевих спілок і асоціацій, провідних українських компаній, що представляють практично всі експортоорієнтовані сектори. До співпраці активно залучаються керівники Американської торговельної палати в Україні, Європейської бізнес-асоціації, а також представники великих іноземних компаній, які реалізують інвестиційні проекти на території України.

Розділяючи позицію Ю.Веселовського, О.Шарова, потрібно відзначити, що підвищення ефективності роботи МЗС у напрямку реалізації економічних інтересів держави може потребувати його організаційних трансформацій. Економічний департамент повинен відігравати ключову роль та виконувати свої функції у тісній взаємодії із Міністерством економіки України, можливо, навіть із подвійним підпорядкуванням, а також із підприємницькими об'єднаннями та асоціаціями. Зокрема, у Міністерстві закордонних справ, торгівлі та розвитку Канади під політичним керівництвом міністра закордонних справ другою особою з належним титулом є міністр міжнародної торгівлі. Як і його колега-дипломат, він політик, член парламенту. У складі більшості посольств працюють торгові місії, якими політично опікується цей міністр. Свої пріоритети вони виробляють у співпраці із відповідними територіальними управліннями МЗС. Якість роботи кожного такого великого або малого офісу визначається якістю послуг, які вони надають безкоштовно канадським компаніям, на що витрачається до 80 % їх робочого часу. При цьому більшість звернень – від малого чи середнього бізнесу (Веселовский, 2015). Такий організаційний підхід здатний забезпечити синхронізацію, єдність зовнішньополітичних та зовнішньоекономічних пріоритетів і стратегій.

Посилити свої позиції щодо лобювання економічних інтересів на міжнародних ринках можуть і закордонні дипломатичні установи, адже співробітники дипкорпусу у багатьох випадках відіграють ключову роль в укладанні угод між партнерами в рамках державно-приватного партнерства, створенні міжнародних коаліцій, а також у реалізації політики і програм, направлених на забезпечення економічних інтересів в інших країнах. У цьому аспекті важливу роль відіграє підбір та розвиток фахівців для дипломатичних місій. Розробляючи стратегічні підходи та здійснюючи конкретні дипломатичні кроки, вони повинні розуміти та враховувати, що економічні інтереси країн-партнерів дуже часто вступатимуть у протиріччя, що зумовлені жорсткою конкуренцією на міжнародних ринках. У такому разі необхідно працювати над переформатуванням самого мислення представників дипломатичних місій.

Висновки

Міжнародна політика держави щодо інших країн світу визначається головним чином торговельно-економічними інтересами, які є рушійною силою для розвитку економічної дипломатії. Враховуючи потенціал міжнародної торгівлі та транскордонне географічне розташування, зовнішньоекономічна політика України повинна орієнтуватися на розвиток євразійського, євроатлантичного та південно-східного партнерства.

Економізація зовнішньої політики – це системна робота і скоординована стратегія на усіх рівнях владних інституцій, що сприяє зростанню економічної могутності країни. Цей процес потребує макроекономічної стабілізації і трансформації на організаційному та інституційному рівнях з метою забезпечення єдності зовнішньополітичних та зовнішньоекономічних пріоритетів, а також переосмислення підходів у діяльності дипломатичних місій.

Пріоритетними цілями економізації зовнішньої політики є сприяння залученню інвестицій та стимулювання розвитку плацдармів для українського капіталу на зовнішніх ринках, розвитку трансферту сучасних технологій і знань до національної економіки. Необхідні пошуки можливостей повноцінної реалізації експортного потенціалу країни, зокрема за допомогою лобіювання національного бізнесу, забезпечення йому рівноправних та недискримінаційних умов присутності на ринках регіональних інтеграційних угруповань.

Список використаних джерел та посилань:

- Білорус, О.Г., 2016. Імперативи економічної дипломатії в умовах глобальної неоконвергенції. *Науковий вісник Дипломатичної академії України*, 23, с.124-130.
- Вергун, В.А., 2008. Економічна дипломатія в системі чинників міжнародної конкурентоспроможності України. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*, 74 (1), с. 150-154.
- Веселовський, А., 2015. Експортний потенціал України: шлях до відродження. *ZN.UA*, [online] 14 августа. Доступно: <https://zn.ua/international/eksportnyu-potencial-ukrainy-put-k-vozhrozhdeniyu_.html> [Дата звернення 20 червня 2022].
- Довідка “Зовнішня торгівля України товарами та послугами у 2019 році”, 2020. *Міністерство економіки України*, [online] 07 липня. Доступно: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=30d3074d-6882-4aac-bc4f-f4af8a30b221&title=DovidkazovnishniaTorgivliaUkrainiTo varamiTaPoslugamiU2019-Rotsi> [Дата звернення 20 червня 2022].
- Рада зовнішньої політики «Українська призма»* [online]. Доступно: <<http://prismua.org/>> [Дата звернення 20 червня 2022].
- Татаренко, Н.О., 2015. Економічна дипломатія: світовий досвід та українські здобутки (політико-економічний аспект). *Науковий вісник Дипломатичної академії України*, 2 (22), с.4-9.

- Фліссак, К.А., 2013. Економічна дипломатія. Тернопіль: Новий колір. Центр «Нова Європа». [online] Доступно: <http://neweurope.org.ua/analitika-2/> [Дата звернення 20 червня 2022].
- Шаров, А., 2015. Економізація зовнішніх відносин: стратегія і тактики. *ZN.UA*, [online] 04 вересня. Доступно: <https://zn.ua/macrolevel/ekonomizaciya-vneshnih-otnosheniy-strategiya-i-taktiki-.html> [Дата звернення 20 червня 2022].
- Шаров, О.М., 2019. *Економічна дипломатія: основи, проблеми та перспективи*. Київ: НІСД.
- Bayne, N. and Woolcock, S., 2011. *The New Economic Diplomacy: Decision-Making and Negotiation in International Economic Relations*. 3rd ed. London: Routledge.
- Bergeijk, P.A. G. van, 2009. The Weight of Bilateral Economic Diplomacy and Commercial Policy Revisited. In: *Economic Diplomacy and the Geography of International Trade*. Northampton: Edward Elgar.
- Bergeijk, P.A.G. van, Okano-Heijmans M., Melissen J., eds., 2011. *Economic Diplomacy: Economic and Political Perspectives*. Leiden: Martinus Nijhoff Publishers.
- International Trade Center*. [online] Доступно: <https://exportpotential.intracen.org/en/markets/gap-chart?fromMarker=i&exporter=804&toMarker=j&whatMarker=a&what=a> [Accessed 21 May 2022].
- Mills, G., 2013. Trade and investment promotion. In: E. F. Cooper, J. Heine and R. Thakur, eds. *The Oxford handbook of modern diplomacy*. Oxford: Oxford University Press, pp.318-330.
- Okano-Heijmans, M., 2011. Conceptualizing Economic Diplomacy: The Crossroads of International Relations, Economics, IPE and Diplomatic Studies. In: Bergeijk P. A.G, Okano-Heijmans M. and Melissen J. eds. *Economic Diplomacy. Economic and Political Perspectives*. Leiden: Martinus Nijhoff Publishers.
- Okano-Heijmans, M., 2012. Power Shift: Economic Realism and Economic Diplomacy on the Rise. In: *Power in the 21st Century: International Security and International Political Economy in a Changing World*. Heidelberg: Springer Berlin, pp.53-80.

References:

- Bayne, N. and Woolcock, S., 2011. *The New Economic Diplomacy: Decision-Making and Negotiation in International Economic Relations*. 3rd ed. London: Routledge.
- Bergeijk, P.A. G. van, 2009. The Weight of Bilateral Economic Diplomacy and Commercial Policy Revisited. In: *Economic Diplomacy and the Geography of International Trade*. Northampton: Edward Elgar.

- Bergeijk, P.A.G. van, Okano-Heijmans M. and Melissen J., eds., 2011. *Economic Diplomacy: Economic and Political Perspectives*. Leiden: Martinus Nijhoff Publishers.
- Bilorus, O.H., 2016. Imperatyvy ekonomichnoi dyplomatii v umovakh hlobalnoi neokonverhentsii [Imperatives of economic diplomacy in the conditions of global neo-convergence]. *Naukovi visnyk Dyplomatychnoi akademii Ukrainy*, 23, pp.124-130.
- Flissak, K.A., 2013. *Ekonomichna dyplomatiia* [Economic diplomacy]. Ternopil: Novyi kolir.
- International Trade Center*. [online] Available at: <https://exportpotential.intracen.org/en/markets/gap-chart?fromMarker=i&exporter=804&toMarker=j&whatMarker=a&what=a> [Accessed 21 May 2022].
- Mills, G., 2013. Trade and investment promotion. In: E. F. Cooper, J. Heine and R. Thakur, eds. *The Oxford handbook of modern diplomacy*. Oxford: Oxford University Press, pp.318-330.
- Dovidka "Zovnishnia torhivlia Ukrainy tovaramy ta posluhamy u 2019 rotsi" [Reference "Foreign trade of Ukraine in goods and services in 2019"], 2020. *Ministry of Economy of Ukraine*, [online] 07 July. Available at: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=30d3074d-6882-4aac-bc4f-f4af8a30b221&title=DovidkazovnishniaTorgivliaUkrainiTovaramiTaPoslugaMiU2019-Rotsi> [Accessed 20 June 2022].
- Okano-Heijmans, M., 2011. Conceptualizing Economic Diplomacy: The Crossroads of International Relations, Economics, IPE and Diplomatic Studies. In: Bergeijk P. A.G, Okano-Heijmans M. and Melissen J. eds. *Economic Diplomacy. Economic and Political Perspectives*. Leiden: Martinus Nijhoff Publishers.
- Okano-Heijmans, M., 2012. Power Shift: Economic Realism and Economic Diplomacy on the Rise. In: *Power in the 21st Century: International Security and International Political Economy in a Changing World*. Heidelberg: Springer Berlin, pp.53-80.
- Rada zovnishnoi polityky "Ukrainska pryzma" [Foreign Policy Council "Ukrainian Prism"]. [online] Available at: <http://prismua.org/> [Accessed 20 June 2022].
- Sharov, A., 2015. Ekonomizatsiia zovnishnikh vidnosyn: stratehiia i taktyky [Economization of foreign relations: strategy and tactics]. *ZN.UA*, [online] 04 September. Available at: https://zn.ua/macrolevel/ekonomizaciya-vneshnih-otnosheniy-strategiya-i-taktiki_.html [Accessed 20 June 2022].
- Sharov, O.M., 2019. *Ekonomichna dyplomatiia: osnovy, problemy ta perspektyvy* [Economic diplomacy: basics, problems and prospects]. Kyiv: NISD.

- Tatarenko, N.O., 2015. Ekonomichna dyplomatiia: svitovi dosvid ta ukrainski zdobutky (polityko-ekonomichni aspekt) [Economic diplomacy: world experience and Ukrainian achievements (political and economic aspect)]. *Naukovyi visnyk Dyplomatychnoi akademii Ukrainy*, 2 (22), pp.4-9.
- Tsentr "Nova Yevropa" [Center "New Europe"]. [online] Available at: <http://neweurope.org.ua/analytika-2/> [Accessed 20 June 2022].
- Verhun, V.A., 2008. Ekonomichna dyplomatiia v systemi chynnykiv mizhnarodnoi konkurentospromozhnosti Ukrainy [Economic diplomacy in the systems and factors of Ukraine's international competitiveness]. *Aktualni problemy mizhnarodnykh vidnosyn*, 74 (1), pp.150-154.
- Veselovskyi, A., 2015. Eksportnyi potentsial Ukrainy: shliakh do vidrozhennia [Ukraine's export potential: the path to revival]. *ZN.UA*, [online] 14 August. Available at: <https://zn.ua/international/eksportnyy-potencial-ukrainy-putk-vozrozhdeniyu-.html> [Accessed 20 June 2022].

PRIORITIES FOR THE ECONOMICIZATION OF UKRAINIAN DIPLOMACY

Hennadii Nadolenko

Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Ukraine,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6342-452X>,

e-mail: Nadolenkoh@yahoo.com,

Director of the Hennadii Udoenko Diplomatic Academy of Ukraine, Kyiv, Ukraine

In recent years, Ukraine's foreign policy and economic relations have been affected by radical changes that have aggravated the problem of expanding sales markets for Ukrainian exports. The policy of “national selfishness” of economically developed countries leads to the increase of non-tariff barriers from year to year, and trade disputes between global actors create turbulence in the dependent and highly volatile markets of developing countries. Today the improvement of commercial and economic relations between states is at the centre of diplomatic interests and determines the issue of economization of foreign policy to promote the creation of a non-discriminatory environment for Ukrainian business. The purpose of the article is to determine the priority goals and directions of economization of Ukraine's foreign policy against the background of modern world trends. The potential of international trade and cross-border location allow Ukraine to develop Eurasian, Euro-Atlantic and South-Eastern foreign economic partnerships. The methodological basis of the study is the use of an interdisciplinary combination of approaches, integrated with the theory and practice of the diplomacy's economization, based on general scientific methods of analysis and synthesis, contextual analysis and generalization. It was concluded that the international policy of the state towards other countries of the world is determined mainly by trade and economic interests, which are the driving force for the development of economic diplomacy. The priority goals of the economization of foreign policy are to promote the attraction of investments and stimulate the development of bridgeheads for Ukrainian capital in foreign markets, the development of the transfer of modern technologies and knowledge to the national economy.

Key words: economic diplomacy; economization of foreign policy; export; investment attraction.